

# RECOMANDĂRI

## RECOMANDAREA (UE) 2020/1364 A COMISIEI

din 23 septembrie 2020

**privind căile legale de acces la protecție în UE: promovarea relocării, a admisiei umanitare și a altor căi complementare**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 292,

întrucât:

- (1) Numărul refugiaților și al altor persoane care au nevoie de protecție internațională este în creștere la nivel mondial. În consecință, este necesar să se consolideze capacitatea Uniunii necesară pentru ca aceasta să își îndeplinească datoria morală de a oferi asistență efectivă. Toate statele membre ar trebui să participe la eforturile colective ale Uniunii de a-și manifesta solidaritatea față de cei care au nevoie de protecție internațională, oferind căi legale către Uniune și îmbunătățind spațiul de protecție din afara Uniunii.
- (2) Prezenta recomandare vizează sprijinirea eforturilor susținute ale statelor membre de a oferi protecție internațională și de a spori canalele legale și sigure pentru persoanele care au nevoie de aceasta. În special, acțiunile recomandate au drept scop solidaritatea față de țările din afara UE în care este strămutat un număr mare de persoane care au nevoie de protecție internațională, contribuirea la inițiativele internaționale în materie de relocare și de admisie umanitară și o mai bună gestionare generală a migrației.
- (3) Uniunea întreprinde acțiuni în direcția dezvoltării și îmbunătățirii spațiului de protecție din țările de tranzit, de destinație sau din primele țări de azil, pentru a sprijini atât persoanele care au nevoie de protecție internațională, cât și migranții care sunt deosebit de vulnerabili și pentru a ajuta comunitățile-gazdă. Programele regionale de dezvoltare și de protecție <sup>(1)</sup> din Cornul Africii, din Africa de Nord și din Orientul Mijlociu sprijină, printre altele, susținerea și îmbunătățirea spațiului de protecție prin dezvoltarea capacităților sistemelor naționale și prin sprijinirea autorităților și a societății civile. Acestea oferă protecție prin acordarea de asistență directă persoanelor care au nevoie de protecție internațională. Toate acțiunile sunt realizate de partenerii de implementare. Programele sprijină soluțiile durabile pentru cei care au nevoie de protecție internațională, în special relocarea, prin asigurarea controlului de securitate și a înregistrării, prin facilitarea determinării efective a statutului de refugiat, precum și printr-o sprijinire directă a operațiunilor de relocare desfășurate de Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR). Statele membre sunt invitate să joace un rol activ în calitate de membri ai consorțiului sau să contribuie financiar la sprijinirea și punerea în aplicare a programelor regionale de dezvoltare și protecție, în vederea consolidării dimensiunii externe a politicii UE din domeniul migrației.
- (4) Relocarea este un instrument important prin care se oferă protecție persoanelor care au nevoie de protecție internațională și care constituie o dovadă clară a solidarității la nivel mondial cu țările terțe, pentru a le ajuta să facă față unui număr mare de persoane care fug din calea războiului sau de persecuție. Aceasta este, de asemenea, un element-cheie al politicii globale a Uniunii în materie de azil și migrație: oferind căi sigure și legale pentru cei care au nevoie de protecție, relocarea contribuie la salvarea de vieți, la reducerea migrației neregulamentare și la contracararea modelului de afaceri al rețelelor care introduc ilegal migranți. Relocarea este, de asemenea, o parte integrantă importantă a abordării cuprinzătoare a migrației atunci când țările partenere sunt implicate în întregul spectru al domeniilor legate de migrație.
- (5) UNHCR a confirmat că nevoile globale în materie de relocare rămân ridicate, fiind vorba de 1,44 milioane de cazuri în 2020. Se preconizează că acest număr va crește în anii următori.

<sup>(1)</sup> Cofinanțate din bugetul Uniunii și puse în aplicare de consorții conduse de statele membre.

- (6) Primul Forum global privind refugiații, care a avut loc în decembrie 2019, a făcut bilanțul progreselor înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a Pactului mondial privind refugiații al UNHCR <sup>(7)</sup>. Acesta a mobilizat un larg sprijin internațional în vederea găsirii unor soluții durabile pentru refugiații din întreaga lume, inclusiv soluții de relocare și extindere a numărului și a gamei de căi legale disponibile pentru cei care au nevoie de protecție internațională. Strategia pe trei ani a UNHCR (2019-2021) privind relocarea și căile complementare oferă o foaie de parcurs pentru extinderea acestora prin oferirea mai multor locuri, mobilizarea mai multor actori și crearea unor societăți mai primitoare. Pentru a-și asuma un rol de lider la nivel mondial în ceea ce privește relocarea, statele membre sunt invitate să sprijine punerea în aplicare a strategiei și să contracareze tendința actuală de scădere a numărului de țări de relocare la nivel mondial și de scădere drastică a numărului angajamentelor de relocare <sup>(8)</sup>.
- (7) Începând din 2015, două programe de relocare de succes sponsorizate de UE, la care au participat un număr semnificativ de state membre, au ajutat peste 70 000 de persoane dintre cele mai vulnerabile care au nevoie de protecție internațională să găsească adăpost în Uniune. Între 2015 și 2018, atunci când situația la nivel mondial în materie de relocare s-a schimbat în mod considerabil, relocările anuale către statele membre s-au triplat, ponderea UE în ceea ce privește relocarea la nivel mondial crescând de la sub 9 % înainte de 2016 la 41 % în 2018. Această creștere arată beneficiile și potențialul cooperării și coordonării la nivelul UE în domeniul relocării. Aceasta demonstrează, de asemenea, importanța finanțării de la bugetul UE, în perioada 2015-2020 fiind alocat 1 miliard EUR sprijinirii directe a eforturilor de relocare ale statelor membre.
- (8) În cadrul primului mecanism de relocare al UE <sup>(9)</sup>, statele membre, împreună cu statele asociate la sistemul Dublin, au convenit să relocheze 22 504 persoane care aveau nevoie de protecție internațională din Orientul Mijlociu, din Cornul Africii și din Africa de Nord pe o perioadă de 2 ani (2015-2017) <sup>(10)</sup>. În total, au fost relocate în cadrul acestui prim mecanism de succes al UE 19 452 de persoane (86 % din angajamentul total).
- (9) În cadrul celui de al doilea mecanism de relocare al UE <sup>(11)</sup>, statele membre au convenit să relocheze 50 039 de persoane care aveau nevoie de protecție internațională din Turcia, Liban, Iordania, precum și din țări situate de-a lungul rutei central-mediteraneene, sprijinind în special mecanismele de tranzit de urgență stabilite de UNHCR în Niger (2017) și în Rwanda (2019). Mecanismul a constituit un succes, fiind relocate 43 827 de persoane (88 % din totalul angajamentelor).
- (10) Pentru a maximiza numărul de relocări și pentru a utiliza în mod eficient finanțarea disponibilă, statelor membre care nu și-au onorat încă integral angajamentele asumate în cadrul celui de al doilea mecanism de relocare al UE li se oferă posibilitatea de a face acest lucru în 2020 și 2021, pentru a-și îndeplini angajamentele anterioare.
- (11) În temeiul Declarației UE-Turcia <sup>(12)</sup> au fost relocate până la jumătatea lunii septembrie 2020 peste 27 000 de persoane <sup>(13)</sup>. Statele membre au relocat prin intermediul sistemelor lor naționale și alte persoane provenind din Turcia care aveau nevoie de protecție internațională.
- (12) Uniunea trebuie să treacă de la mecanisme ad-hoc de relocare la mecanisme care să funcționeze pe baza unui cadru stabil care să garanteze că mecanismele de relocare ale Uniunii sunt sustenabile și previzibile. În acest scop, Comisia a propus în 2016 un regulament de instituire a unui cadru de relocare al Uniunii <sup>(14)</sup> pentru a oferi căi sigure și legale de protecție internațională celor care au nevoie de aceasta, ca parte a revizuirii sistemului de azil al Uniunii. În iunie 2018 s-a ajuns la un acord politic provizoriu parțial care a inclus adăugarea, alături de relocare, a admisiei umanitare în domeniul de aplicare al regulamentului propus. Adoptarea rapidă a propunerii este un element important pentru o politică a UE mai eficientă, mai echitabilă și mai stabilă în materie de azil și migrație, care să includă un cadru stabil de relocare.

<sup>(7)</sup> <https://www.unhcr.org/the-global-compact-on-refugees.html>

<sup>(8)</sup> UNHCR a primit angajamente de relocare din partea a 29 de țări în 2018, comparativ cu 35 de țări în 2017; numărul de plecări în vederea relocării a scăzut de la 65 100 în 2017 la 55 680 în 2018.

<sup>(9)</sup> Recomandarea (UE) 2015/914 a Comisiei din 8 iunie 2015 privind un mecanism european de relocare (JO L 148, 13.6.2015, p. 32).

<sup>(10)</sup> Concluziile reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului din 20 iulie 2015.

<sup>(11)</sup> Recomandarea (UE) 2017/1803 a Comisiei din 3 octombrie 2017 privind sporirea căilor legale pentru persoanele care au nevoie de protecție internațională (JO L 259, 7.10.2017, p. 21).

<sup>(12)</sup> <https://www.consilium.europa.eu/ro/press/press-releases/2016/03/18/eu-turkey-statement/>

<sup>(13)</sup> Aceste relocări au fost parțial contabilizate în cadrul mecanismelor de relocare ale UE menționate în considerentele 8 și 9.

<sup>(14)</sup> COM(2016) 468 final.

- (13) Pentru a asigura continuarea eforturilor de relocare până la instituirea unui cadru stabil, Comisia a invitat statele membre să prezinte angajamente de relocare pentru 2020 cu ocazia celui de al 9-lea Forum privind relocarea din iulie 2019. Acest demers s-a bazat pe prioritățile convenite pentru această perioadă și a fost întreprins în conformitate cu nevoile de relocare la nivel mondial preconizate de UNHCR pentru 2020 și cu recomandările UNHCR privind planificarea UE în materie de relocare în 2020, fiind solicitate 30 000 de locuri pentru 2020. Numărul angajamentelor rezultate, asumate de statele membre, a fost de aproape 29 500. Acest angajament global considerabil, care reprezintă peste 50 % din toate locurile de relocare puse de state la dispoziția UNHCR pentru 2020, evidențiază angajamentul continuu al statelor membre de a oferi protecție, de a salva vieți și de a propune alternative credibile la deplasările neregulate.
- (14) Având în vedere nevoile la nivel mondial preconizate în materie de relocare pentru 2020, strategia pe trei ani a UNHCR (2019-2021) privind relocarea și căile complementare, precum și primul Forum global privind refugiații (decembrie 2019), acest angajament semnificativ al statelor membre afirmă rolul UE de lider mondial în materie de relocare.
- (15) Alegerea regiunilor prioritare pentru relocări în cadrul exercițiului de asumare de angajamente pentru 2020 se bazează pe nevoile la nivel mondial în materie de relocare preconizate de UNHCR și pe necesitatea de a continua punerea în aplicare a Declarației UE-Turcia din martie 2016. Statele membre ar trebui să continue relocările din Turcia, Iordania, Liban, precum și din țările africane cheie situate de-a lungul rutei central-mediteraneene și care duc la aceasta, printre care se numără Libia, Nigerul, Ciadul, Egiptul, Etiopia și Sudanul. Acestea ar trebui, de asemenea, să sprijine mecanismele de tranzit de urgență din Niger și Rwanda și să asigure locuri pentru relocările urgente. Punerea în aplicare a Declarației UE-Turcia include activarea sistemului de admisie umanitară pe bază de voluntariat gestionat împreună cu Turcia, cu condiția să fi fost îndeplinite toate condițiile prealabile prevăzute, iar trecerile neregulate ale frontierei dintre Turcia și UE să fi încetat sau cel puțin să fi fost reduse în mod semnificativ și durabil.
- (16) Pentru a ajuta statele membre să pună în aplicare obiectivul de 29 500 de locuri în 2020, au fost puse la dispoziție de la bugetul Uniunii aproximativ 300 de milioane EUR<sup>(10)</sup>. Sub rezerva normelor Fondului pentru azil, migrație și integrare (FAMI), statele membre pot beneficia de un stimul financiar de 10 000 EUR pentru fiecare persoană relocată din regiunile prioritare sau pentru grupurile deosebit de vulnerabile și de 6 000 EUR pentru alte relocări.
- (17) În perioada ianuarie-martie 2020, au fost relocate în UE peste 3 600 de persoane, ca parte a exercițiului de asumare de angajamente pentru 2020. Cu toate acestea, izbucnirea pandemiei de COVID-19 a dus la o perturbare gravă a operațiunilor de relocare. Statele membre, UNHCR și Organizația Internațională pentru Migrație (OIM) au suspendat aceste operațiuni începând cu jumătatea lunii martie 2020. La 18 iunie 2020, UNHCR și OIM au anunțat reluarea deplasărilor în vederea relocării refugiaților<sup>(11)</sup>. Începând din vară, mai multe state membre au început să își reia treptat activitatea de relocare.
- (18) Această amenințare globală fără precedent la adresa sănătății și măsurile de limitare a răspândirii virusului au avut un impact considerabil asupra tuturor operațiunilor și procedurilor legate de relocare, de admisie umanitară și de sponsorizare comunitară. A devenit evident că pentru a se maximiza impactul măsurilor luate este necesară o coordonare la nivelul UE.
- (19) În Orientările privind punerea în aplicare a dispozițiilor relevante ale UE în domeniul procedurilor de azil și de returnare și privind relocarea<sup>(12)</sup>, Comisia a invitat statele membre să continue să își manifeste solidaritatea față de cei care au nevoie de protecție internațională și față de țările din afara UE care găzduiesc un număr mare de refugiați, asigurând, în măsura posibilului, continuitatea procedurilor legate de relocare. Comisia a invitat statele membre să ia în considerare noi modalități de lucru, cum ar fi interviuarea la distanță sau relocarea dosarelor. În ceea ce privește aceste teme, Biroul European de Sprijin pentru Azil (EASO) a furnizat sprijin operațional rapid datorită unei serii de reuniuni tematice online organizate în cadrul rețelei de relocare și de admisie umanitară.
- (20) Recunoscând efectul perturbator al pandemiei de COVID-19 asupra punerii în aplicare a angajamentelor asumate în cadrul exercițiului din 2020, Comisia a decis să prelungească după 2020 perioada de punere în aplicare, pentru a se asigura că statele membre dispun de suficient timp pentru a implementa pe deplin aceste angajamente. Prin urmare, programul inițial de un an va fi transformat într-un program de doi ani care acoperă perioada 2020-2021, în cursul căreia statele membre ar trebui să pună în aplicare 29 500 de angajamente. În plus, statele membre sunt invitate să aibă în vedere, dacă este posibil, instituirea de programe naționale de relocare suplimentare finanțate de stat.

<sup>(10)</sup> Sprijinul financiar combină creditele bugetare pentru 2019 și 2020, care au fost puse la dispoziția statelor membre în două tranșe.

<sup>(11)</sup> [https://www.unhcr.org/news/press/2020/6/5eeb85be4/joint-statement-un-refugee-chief-grand-ioms-vitorino-announce-resumption.html?query=resettlement resumption](https://www.unhcr.org/news/press/2020/6/5eeb85be4/joint-statement-un-refugee-chief-grand-ioms-vitorino-announce-resumption.html?query=resettlement%20resumption)

<sup>(12)</sup> C(2020) 2516 final.

- (21) Pentru a asigura continuarea fără întreruperi a eforturilor UE de relocare după perturbările cauzate de pandemia de COVID-19, ar trebui ca, începând cu 2022, să se aibă în vedere noi programe de relocare, ținând seama de resursele financiare alocate Fondului pentru azil și migrație pentru perioada 2021-2027 în vederea sprijinirii angajamentelor statelor membre. Ambiția Uniunii este în continuare aceea de a se angaja pe calea sporirii constante a numărului de relocări în anii următori.
- (22) Pe lângă sprijinul financiar al UE, au fost instituite diverse măsuri pentru a ajuta statele membre să efectueze relocări. Obiectivul EASO este de a ajuta statele membre să își îndeplinească angajamentele în materie de relocare. Mecanismul de sprijin pentru relocare de la Istanbul, care este operațional din aprilie 2019 (în faza-pilot), susține eforturile depuse de statele membre în ceea ce privește relocarea din Turcia. În plus, rețeaua privind relocarea și admisia umanitară, facilitată de EASO, care este operațională din ianuarie 2020, favorizează cooperarea și schimbul de cunoștințe între statele membre, concentrându-se pe subiecte specifice ale UE. Rețeaua a constituit principalul for al statelor membre pentru abordarea impactului pandemiei de COVID-19 prin schimb de informații și învățare reciprocă.
- (23) În plus, în conformitate cu strategia pe trei ani a UNHCR (2019-2021) privind relocarea și căile complementare, este oportun să se promoveze introducerea sau utilizarea într-o și mai mare măsură a modelelor de admisie umanitară și a altor căi complementare, ca mijloace suplimentare de admisie, pentru a spori numărul de locuri oferite pe căi sigure și legale, în plus față de relocare.
- (24) Propunerea de regulament privind cadrul de relocare al Uniunii prevede acordarea de finanțare statelor membre pentru admisia umanitară.
- (25) Reflectând diversitatea modelelor de admisie umanitară, există deja o gamă largă de experiențe promițătoare în statele membre și în țările din afara UE, care pot fi extinse sau reproduse în alte state membre.
- (26) Mai multe state membre au pus în aplicare sisteme de sponsorizare comunitară <sup>(13)</sup>, care pot sprijini relocarea, admisia umanitară și alte căi complementare. În toate cazurile, sponsorii privați, grupurile de persoane fizice sau organizațiile fără scop lucrativ pot juca un rol structurat în primirea și integrarea celor care au nevoie de protecție internațională.
- (27) În contextul relocării, sistemele de sponsorizare comunitară pot ajuta statele membre să sporească numărul locurilor de relocare și să integreze cu succes refugiații în comunități-gazdă primitoare. Pe baza unui parteneriat puternic între stat și organizațiile societății civile, persoane sau grupuri de persoane, sponsorii privați oferă, de obicei, sprijin financiar, practic și moral pentru admisia sau integrarea refugiaților. Astfel cum s-a demonstrat în studiul din 2018 privind fezabilitatea și valoarea adăugată a sistemelor de sponsorizare <sup>(14)</sup>, modelele de sponsorizare comunitară pot lua multe forme. În funcție de modul în care au fost concepute și de obiectivul lor, ele contribuie la creșterea numărului de locuri de admisie aflate la dispoziția celor care au nevoie de protecție, permit o integrare mai rapidă și mai eficientă, îmbunătățesc sprijinul public pentru refugiați și relocare și contribuie la prevenirea deplasărilor neregulate ulterioare ale persoanelor relocate.
- (28) Printre celelalte forme de sponsorizare comunitară ce pot servi drept model, în afară de relocare, se numără așa-zisele „coridoare umanitare”, denumite astfel de unele state membre și organizații private, și anume modelul de sponsorizare comunitară pus în aplicare în prezent de organizațiile cu profil religios din Italia, Franța și Belgia, în cooperare cu guvernele țărilor respective. În cadrul acestui model, sponsorii privați sunt implicați în toate etapele procesului de admisie, de la identificarea persoanelor care au nevoie de protecție internațională la transferul lor către statul membru în cauză. Acestea preiau, de asemenea, eforturile de primire și de integrare și suportă costurile aferente. Începând cu 2016, au sosit în Europa pe această cale peste 2 700 de persoane care au nevoie de protecție internațională, majoritatea în Italia și Franța. Normele detaliate de cooperare între stat și sponsorii privați sunt adesea stabilite în memorandumuri de înțelegere.
- (29) Având în vedere beneficiile oferite de sponsorizarea comunitară, Uniunea ar trebui să promoveze în continuare o abordare la nivelul UE în această privință, pe baza experienței existente a statelor membre și cu implicarea EASO. Uniunea va continua să ofere sprijin pentru consolidarea capacităților actorilor societății civile implicați în programe de sponsorizare comunitară și să promoveze schimburile transnaționale privind partajarea de cunoștințe, pentru a extinde programele existente de sponsorizare comunitară și pentru a crea noi programe, inclusiv în statele membre care nu au pus încă în aplicare astfel de programe. În 2019, Comisia a lansat o cerere specifică de propuneri în acest sens în cadrul programului de acțiune al Uniunii pentru FAMI <sup>(15)</sup>. Promovarea unor căi

<sup>(13)</sup> În unele țări, acestea sunt denumite și „sisteme de sponsorizare privată”.

<sup>(14)</sup> <https://op.europa.eu/fr/publication-detail/-/publication/1dbb0873-d349-11e8-9424-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-114630059>

<sup>(15)</sup> Cererea de propuneri pe 2019 AMIF-2019-AG-Call, subiectul 1: Încurajarea integrării persoanelor care au nevoie de protecție prin programe de sponsorizare privată.

complementare pentru persoanele care au nevoie de protecție și integrarea lor suplimentară se numără printre subiectele incluse în cererea de propuneri pentru acțiuni transnaționale în materie de azil, migrație și integrare din cadrul Programului de lucru al FAMI pentru 2020 <sup>(16)</sup>.

- (30) Pandemia de COVID-19 a afectat și sistemele de sponsorizare comunitară. În orientările sale privind punerea în aplicare a dispozițiilor relevante ale UE în domeniul procedurilor de azil și de returnare și privind relocarea, Comisia a încurajat statele membre să mențină deschise canalele de comunicare cu sponsorii, să îi informeze cu privire la evoluția situației și să continue sponsorizarea recrutării și a screeningului, pentru a spori capacitățile disponibile de găzduire în viitor.
- (31) Astfel cum a subliniat UNHCR, reîntregirea familiei este recunoscută pe scară largă ca fiind un factor esențial pentru o integrare de succes în țara-gazdă. Persoanele strămutate forțat care au nevoie de protecție internațională se confruntă adesea cu numeroase provocări în ceea ce privește dreptul lor la reîntregirea familiei, cum ar fi procedurile administrative îndelungate și greoaie <sup>(17)</sup>. Acest lucru poate duce la încercări de eludare a normelor printr-o migrație neregulamentară, periculoasă. Pentru a facilita exercitarea dreptului la reîntregirea familiei, în conformitate cu Directiva privind reîntregirea familiei <sup>(18)</sup>, statele membre sunt încurajate să instituie programe de asistență pentru reîntregirea familiei care să îmbunătățească accesul la informații și să simplifice procesul de solicitare a vizelor. În plus, în cazurile care nu intră în domeniul de aplicare al Directivei privind reîntregirea familiei, statele membre sunt invitate să instituie programe de admitie umanitară, cum ar fi sponsorizări adresate familiilor.
- (32) Pentru a valorifica competențele, calificările și motivația persoanelor care au nevoie de protecție internațională, ar trebui explorate și alte căi complementare de admitie, cum ar fi educația sau munca. Mai multe state membre sprijină programe care facilitează accesul la căile legale existente pentru cei care au nevoie de protecție internațională, cum ar fi studenții sau lucrătorii. Statele membre sunt încurajate să utilizeze, în cadrul unor astfel de proceduri, Instrumentul UE de stabilire a profilului de competențe al resortisanților țărilor terțe. Acest instrument online specific contribuie la cartografierea și documentarea competențelor și calificărilor persoanelor care provin din familii de migranți <sup>(19)</sup>.
- (33) Se estimează că mai puțin de trei procente din refugiații din întreaga lume au acces la învățământul superior <sup>(20)</sup>. Chiar și atunci când dețin competențele și cunoștințele necesare, adesea aceștia nu dispun de informațiile și de mijloacele financiare necesare pentru a se înscrie la programe universitare sau postuniversitare în Uniune. Statele membre ar trebui să aibă în vedere îmbunătățirea accesului la universități al tinerilor care au nevoie de protecție internațională și, prin urmare, să faciliteze admitia acestora pe teritoriul lor în calitate de studenți. Astfel de inițiative pot necesita un proces de selecție proactiv în țările din afara UE, formare lingvistică, flexibilitate în ceea ce privește criteriile de admitere la programele de studiu, precum și burse de studii și măsuri de integrare specifice la sosire. După absolvire, studenții care doresc să rămână în statul membru în cauză, în conformitate cu Directiva (UE) 2016/801 a Parlamentului European și a Consiliului <sup>(21)</sup>, ar trebui să beneficieze de consiliere și de ajutor în căutarea unui loc de muncă.
- (34) Pentru a facilita punerea în aplicare a unor astfel de programe, Comisia va încuraja învățarea reciprocă și schimbul de experiență între statele membre și va explora posibilitățile de acordare de sprijin financiar al UE pentru conceperea și dezvoltarea unor astfel de căi pentru studenți.
- (35) Statele membre ar trebui să aibă în vedere totodată colaborarea în cadrul parteneriatelor cu sectorul privat, cu angajatorii, cu sindicatele și cu societatea civilă pentru a dezvolta sisteme inovatoare de mobilitate internațională a forței de muncă pentru cei care au nevoie de protecție.
- (36) Împreună cu rețeaua de relocare și de admitie umanitară, EASO va ajuta statele membre să conceapă și să pună în aplicare programe de admitie umanitară și alte căi complementare.

<sup>(16)</sup> Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 26.6.2020 privind finanțarea acțiunilor Uniunii în cadrul Fondului pentru azil, migrație și integrare și adoptarea Programului de lucru pentru 2020: <https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/financing/fundings/migration-asylum-borders/asylum-migration-integration-fund/union-actions/docs/c4223-annex-decision-amif-awp-2020.pdf>.

<sup>(17)</sup> <https://www.unhcr.org/uk/protection/basic/5f5743f84/families-together-family-reunification-for-refugees-in-the-european-union.html>

<sup>(18)</sup> Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei (JO L 251, 3.10.2003, p. 12).

<sup>(19)</sup> <https://ec.europa.eu/migrantskills/#/>

<sup>(20)</sup> Estimările UNHCR: <https://www.unhcr.org/tertiary-education.html>

<sup>(21)</sup> Directiva (UE) 2016/801 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, formare profesională, servicii de voluntariat, programe de schimb de elevi sau proiecte educaționale și muncă au pair (JO L 132, 21.5.2016, p. 21), articolul 25.

- (37) Atunci când pune în aplicare programe de relocare, de admisie umanitară și alte programe privind căi complementare, statele membre ar trebui să țină seama de obligațiile prevăzute în Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu handicap.
- (38) Pentru a asigura monitorizarea punerii în aplicare a mecanismelor de relocare ale UE în 2020 și 2021, statele membre ar trebui, la cerere, să informeze Comisia cu privire la persoanele relocalate pe teritoriul lor în conformitate cu angajamentele lor, precizând țara de unde a fost relocalată persoana respectivă. Comisia va monitoriza, de asemenea, diversele proiecte și programe de admisie umanitară puse în aplicare în statele membre, pentru a avea în permanență o imagine de ansamblu a tuturor căilor legale disponibile pentru cei care au nevoie de protecție internațională și numărul de locuri oferite prin intermediul acestor canale.
- (39) Prezenta recomandare ar trebui să fie adresată statelor membre. Statele asociate la sistemul Dublin sunt invitate să contribuie la eforturile comune de relocare de la nivel european, precum și la eforturile comune legate de alte căi complementare,

ADOPTĂ PREZENTA RECOMANDARE:

#### **CREȘTEREA NUMĂRULUI STATELOR MEMBRE IMPLICATE ÎN RELOCARE ȘI ÎN ADMISIA UMANITARĂ**

1. Statele membre ar trebui să contribuie la oferirea de căi legale persoanelor care au nevoie de protecție internațională, în spiritul solidarității internaționale cu primele țări de azil sau de tranzit, și să consolideze solidaritatea dintre ele.

#### **INTENSIFICAREA EFORTURILOR DE PUNERE ÎN APLICARE ÎN CONTEXTUL PANDEMIEI DE COVID-19 ȘI INTENSIFICAREA RELOCĂRII PE TERMEN MEDIU**

2. Pe baza experienței dobândite în ceea ce privește punerea în aplicare a mecanismelor anterioare de relocare ale UE și pentru a facilita tranziția de la aceste mecanisme la cadrul stabil de relocare al Uniunii, statele membre sunt invitate să realizeze obiectivul de relocare stabilit în cadrul exercițiului de asumare de angajamente din 2020, și anume relocarea a cel puțin 29 500 de persoane care au nevoie de protecție internațională din țări din afara UE pentru o perioadă de doi ani (de la 1 ianuarie 2020 până la 31 decembrie 2021).
3. Statele membre sunt invitate să își pună în aplicare angajamentele asumate în cadrul exercițiului din 2020, cât de rapid se poate ținând seama de fezabilitatea la nivel practic având în vedere impactul pandemiei de COVID-19. Acestea sunt încurajate să ia în considerare modalități inovatoare de lucru și să își adapteze procedurile pentru a răspunde realităților în schimbare de pe teren, inclusiv în primele țări de azil.
4. Statele membre care nu și-au îndeplinit în totalitate angajamentele asumate în cadrul mecanismului de relocare al UE pentru perioada 2018-2019 <sup>(23)</sup> sunt încurajate să pună în aplicare aceste angajamente în 2020 și în 2021, în conformitate cu programele lor naționale din cadrul FAMI.
5. În 2020 și în 2021, statele membre ar trebui să își continue activitățile de relocare, în măsura posibilului în contextul pandemiei de COVID-19, și să își concentreze angajamentele asupra următoarelor aspecte:
  - (a) asigurarea relocării continue din Turcia a resortisanților sirieni și ai țărilor terțe și a persoanelor apatride strămutate din cauza conflictului sirian, pentru a sprijini punerea în aplicare a Declarației UE-Turcia din martie 2016; aceasta include activarea sistemului de admisie umanitară pe bază de voluntariat, cu condiția să fi fost îndeplinite toate condițiile prealabile prevăzute, iar trecerile neregulamentare ale frontierei dintre Turcia și UE să fi încetat sau cel puțin să fi fost reduse în mod semnificativ și durabil;
  - (b) asigurarea continuării relocării din Liban și din Iordania;
  - (c) contribuirea la stabilizarea continuă a situației în zona central-mediteraneeană prin relocarea din Libia, din Niger, Ciad, Egipt, Etiopia și Sudan a persoanelor care au nevoie de protecție, inclusiv prin sprijinirea mecanismelor temporare ale UNHCR pentru evacuarea de urgență a celor mai vulnerabile grupuri de migranți proveniți din Libia aflați în Niger și în Rwanda.

<sup>(23)</sup> Recomandarea (UE) 2017/1803.

6. Statele membre sunt invitate să reacționeze în mod flexibil la nevoile de relocare de urgență din întreaga lume. Acestea sunt invitate să pună în aplicare cât mai multe angajamente de relocare posibil și să utilizeze în mod eficient bugetul pus la dispoziția lor. Statele membre ar trebui să își pună în aplicare programele de relocare în strânsă cooperare cu UNHCR și cu sprijinul EASO, după caz.
7. Pentru a asigura continuitatea și reintensificarea operațiunilor de relocare după perturbările cauzate de pandemia de COVID-19, statele membre sunt invitate să contribuie la viitoarele programe de relocare ale UE. Acestea sunt invitate să își extindă programele de relocare existente, să își reia programele de relocare anterioare sau să instituie noi programe de relocare pentru a spori numărul de locuri de admisie disponibile pentru persoanele care au nevoie de protecție internațională atunci când relocările vor fi din nou posibile în condiții de siguranță pentru toate persoanele implicate.

#### **ASIGURAREA UNOR PROGRAME DE RELOCARE DE CALITATE**

8. Statele membre ar trebui să se asigure că toate etapele procesului de relocare se desfășoară la un standard de înaltă calitate, în special prin furnizarea de orientări (de la distanță) înainte de plecare și de informații după sosire. Acestea sunt invitate să ofere o capacitate de primire adecvată și suficientă, ținând seama de preocupările sporite în materie de sănătate, pentru a garanta sosirea rapidă în Europa a persoanelor selectate.
9. Statele membre sunt încurajate să conceapă programe specifice și eficace de integrare și de incluziune socială pentru persoanele relocate, care să ia în considerare în special vulnerabilitatea. Acestea sunt invitate să colaboreze îndeaproape cu societatea civilă și cu comunitățile-gazdă pentru a institui sau a extinde sisteme de sponsorizare comunitară pentru relocare, care vizează integrarea refugiaților relocați în societățile-gazdă într-un mod eficient, de o manieră mai bună și mai rapid.
10. Statele membre ar trebui să instituie programe interne de monitorizare și de evaluare pentru a măsura eficiența și eficacitatea mecanismelor lor de relocare și a programelor de integrare relevante.

#### **PROMOVAREA ADMISIEI UMANITARE**

11. Statele membre sunt invitate să sporească numărul de admisii pe teritoriul lor ale persoanelor vulnerabile care au nevoie de protecție internațională. Pe lângă relocare, acestea ar trebui să aibă în vedere în special stabilirea sau extinderea altor forme de căi legale pentru persoanele vulnerabile care au nevoie de protecție internațională.
12. În plus, statele membre sunt invitate să faciliteze accesul la dreptul la reîntregirea familiei prin instituirea unor programe de asistență pentru reîntregirea familiei care să îmbunătățească accesul la informații și să simplifice procesul de depunere a cererii. Totodată, acestea sunt invitate să ofere căi pentru admisia membrilor de familie ai beneficiarilor de protecție internațională, prin intermediul unor programe de admisie umanitară, cum ar fi sistemele de sponsorizare adresate familiilor.
13. Statele membre sunt invitate să contribuie la o abordare a UE în ceea ce privește sponsorizarea comunitară, bazându-se pe o gamă largă de modele de admisie umanitară pentru a concepe astfel de programe în conformitate cu prioritățile lor naționale, ținând seama totodată de prioritățile și de interesele în materie de relații externe ale UE.
14. Statele membre sunt invitate să coopereze îndeaproape cu societatea civilă pentru a institui sau a extinde sisteme de sponsorizare comunitară, ca o cale umanitară de admisie, sponsorii privați, grupurile de persoane private sau organizațiile fără scop lucrativ fiind implicate în diferitele etape ale sistemelor respective - de la identificarea persoanelor care au nevoie de protecție internațională în țara terță, până la integrarea lor după sosire.
15. La conceperea acestor sisteme de sponsorizare comunitară, statele membre și partenerii acestora ar trebui să stabilească criterii de selecție transparente și nediscriminatorii pentru cei care au nevoie de protecție internațională. Încă de la începutul programului, statele membre ar trebui să se asigure că rolurile și responsabilitățile care le revin societății civile și guvernului sunt clar definite în etapa de dinaintea plecării și de după sosire. Controalele de securitate și procedurile de admisie sunt în continuare în responsabilitatea statelor membre, iar acestea trebuie să asigure existența unor garanții și plase de siguranță adecvate.
16. Statele membre sunt invitate să instituie sau să extindă sistemele de sponsorizare comunitară care au scopul de a asigura o mai bună și mai rapidă integrare și incluziune socială în societățile-gazdă a persoanelor cărora li s-a acordat protecție internațională și de a îmbunătăți sprijinul public prin crearea unor societăți mai primitoare și mai favorabile incluziunii.

17. Statele membre sunt încurajate să mențină deschise canalele de comunicare cu sponsorii privați în timpul și după pandemia de COVID-19, precum și să mențină implicarea sponsorilor privați în sprijinirea activă a sistemelor de sponsorizare.
18. Statele membre sunt invitate să facă uz de diferitele posibilități de cofinanțare ale UE pentru a promova sistemele de sponsorizare comunitară.

#### **PROMOVAREA UNOR CĂI COMPLEMENTARE LEGATE DE EDUCAȚIE ȘI DE MUNCĂ PENTRU PERSOANELE CARE AU NEVOIE DE PROTECȚIE INTERNAȚIONALĂ**

19. Statele membre sunt încurajate să elaboreze și să sprijine programe care facilitează accesul la alte căi legale existente pentru cei care au nevoie de protecție internațională, utilizând, după caz, instrumentele UE de cartografiere și documentare a competențelor și calificărilor acestora. Statele membre sunt, de asemenea, încurajate să asigure accesul la piața muncii, inclusiv prin programe de activare (cum ar fi recalificarea și perfecționarea) cât mai curând posibil. Pentru a facilita integrarea pe piața muncii, statele membre ar trebui să colaboreze îndeaproape cu partenerii sociali.
20. Statele membre ar trebui să aibă în vedere îmbunătățirea accesului la universități pentru tinerii care au nevoie de protecție internațională, permițându-le să devină studenți, ținând seama de nevoile lor specifice. În strânsă colaborare cu universitățile, statele membre ar putea avea în vedere crearea unor programe specifice, care ar putea include un proces de selecție academic specific mai flexibil, sprijin financiar și cursuri de limbă adaptate, sau și-ar putea extinde inițiativele existente. Acestea ar trebui să ofere consiliere și să îi ajute pe absolvenții care doresc să rămână în statul membru respectiv să își caute un loc de muncă.
21. Statele membre ar trebui să aibă în vedere parteneriatele cu sectorul privat și cu angajatorii pentru a elabora sisteme inovatoare de mobilitate internațională a forței de muncă pentru cei care au nevoie de protecție internațională fără a se aduce atingere drepturilor lor la protecție.
22. Statele membre sunt invitate să contribuie la o abordare a UE în ceea ce privește sponsorizarea comunitară pentru a sprijini căile complementare pentru educație și muncă destinate celor care au nevoie de protecție internațională.

#### **CONSOLIDAREA COOPERĂRII DINTRE STATELE MEMBRE ȘI PROMOVAREA RELOCĂRII LA NIVEL MONDIAL**

23. Pentru a valorifica beneficiile și potențialul cooperării și coordonării la nivelul UE în domeniul relocării, al admisieii umanitare, al sponsorizării comunitare și al căilor complementare, statele membre sunt invitate să participe la rețeaua de relocare și de admisie umanitară a EASO și sunt încurajate să contribuie în mod activ la reuniunile și activitățile acesteia.
24. Statele membre ar trebui să coopereze în cadrul rețelei de relocare și de admisie umanitară a EASO pentru a facilita o reluare ușoară și în timp util a relocărilor după ridicarea restricțiilor legate de pandemia de COVID-19 și a dezvoltării noi modalități de lucru și noi proceduri menite să sporească reziliența operațiunilor de relocare pe termen mediu.
25. Pentru a extinde și mai mult relocarea de la nivel mondial, statele membre ar trebui să se asocieze în cadrul unor parteneriate cu țări din afara UE și să le ajute să își consolideze programele de relocare prin consolidarea capacităților și prin schimb de experiență și de bune practici, pe baza expertizei EASO și în cooperare cu UNHCR și OIM.

#### **MONITORIZARE**

26. La cerere, statele membre ar trebui să comunice Comisiei numărul de persoane relocate pe teritoriul lor în conformitate cu angajamentele pe care și le-au asumat, precizând țările din care au fost relocate.
27. Statele membre ar trebui să informeze Comisia cu privire la admișiile realizate prin sistemele de admisie umanitară și prin alte căi complementare.

**SPRIJINUL FINANCIAR**

28. Statele membre ar trebui să utilizeze pe deplin sprijinul financiar pus la dispoziție prin intermediul Fondului pentru azil, migrație și integrare pentru restul perioadei de punere în aplicare a acestuia, pentru îndeplinirea angajamentelor în materie de relocare, pentru a se asigura că toate etapele procesului de relocare menționate în prezenta recomandare sunt efectuate la un standard de înaltă calitate.
29. Statele membre ar trebui, de asemenea, să utilizeze pe deplin alte posibilități de finanțare ale UE pentru a sprijini și a îmbunătăți relocarea, admisia umanitară și alte căi complementare pentru persoanele care au nevoie de protecție internațională și pentru integrarea și incluziunea lor socială în societățile-gazdă, în special Fondul social european și Fondul european de dezvoltare regională, în conformitate cu obiectivele lor.

**DESTINATARI**

Prezenta recomandare se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 23 septembrie 2020.

*Pentru Comisie*  
Ylva JOHANSSON  
*Membru al Comisiei*

---

## ANEXĂ

**Relocare: angajamentele pentru 2020**

| Statul membru | Numărul total de locuri în 2020 |
|---------------|---------------------------------|
| Belgia        | 758                             |
| Bulgaria (*)  | [25]                            |
| Cehia         |                                 |
| Danemarca     |                                 |
| Germania      | 5 500                           |
| Estonia       |                                 |
| Irlanda       | 994                             |
| Grecia        |                                 |
| Spania        | 1 000                           |
| Franța        | 5 200                           |
| Croația       | 100                             |
| Italia        | 700                             |
| Cipru         |                                 |
| Letonia       |                                 |
| Lituania      | 18                              |
| Luxemburg (*) | [50]                            |
| Ungaria       |                                 |
| Malta (*)     | [20]                            |
| Țările de Jos | 1 902                           |
| Austria       |                                 |
| Polonia       |                                 |
| Portugalia    | 1 150                           |
| România       | 200                             |
| Slovenia      |                                 |
| Slovacia      |                                 |
| Finlanda      | 850                             |
| Suedia        | 5 114                           |
| Regatul Unit  | 6 000                           |
| <b>TOTAL</b>  | <b>29 487</b>                   |

(\*) Punere în aplicare a angajamentelor asumate în cadrul mecanismului anterior (care nu sunt luate în considerare în exercițiul de asumare de angajamente din 2020).